

Quæstionum, Et Resolutionvm Legalium Libri Duo

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1683

Cap. VII. De appellatione interposita à beneficii collatione facta per Episcopum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98367](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98367)

6 Petri Francisci de Tonduti Sanlegerij,

tenuis opus est, non obstante tali defectu exprimen-
do. Atque ita fuit practicum. Quod intelligendum
est salva semper auctoritate Sedis Apostolicæ, cum
ea quæ summi Pontificis potestati aduersantur ap-
probati nec possint, nec debeant.

CAPVT VII.

De appellatione interposita à beneficij col-
latione facta per Episcopum.

S V M M A R I V M.

- 1 Appellatio à provisionibus beneficij factis per Episcopum, dicitur extrajudicialis, nec causat attentatam.
- 2 Si Episcopus procedat in forma iudicij contentiosæ, licet appellare à collatione beneficij, & suspenditur executio.

Dixi in quadam causa vertente in curia Palatij Auenionensis, quod appellatio facta à collatione beneficij facta per Illustriss. Dominum Episcopum, non suspendebat executionem, nec causabat attentatam: cum Episcopus simpliciter contulisset sine forma iudicii, & sic erat appellatio extrajudicialis, quæ non causat attentatam: c. constitutus 46. de appellat. Cavalcant. decis. 26. num. 56. part. 3. Marecot. lib. 2. var. resol. cap. 64. num. 20. Lancell. de attentat. cap. 12. limit. 49. Gonzal. ad regul. 8. §. 9. in annotat. num. 27. & 29.

2 Quicquid aliud sit, quando Episcopus processisset in forma iudicii, & per viam contentiosæ jurisdictionis: ut per Eund. 203. sed dum Episcopus procedit tanquam collator ordinarius, non debet admitti appellatio, quæ suspendat executionem, & causet attentatam: quia tunc procedit dumtaxat ut collator, non ut iudex. Gonzal. ibid. num. 36. Plura dixi in tract. de preuent. iudic. cap. 32. numero 14. & sequentibus.

CAPVT VIII.

De dispensatione cum illegitimis.

S V M M A R I V M.

- 1 Illegitimi sunt incapaces ordinum, & beneficiorum.
- 2 Episcopus dispensare potest cum illegitimis ad minores ordines, & beneficia simplicia.
- 3 Assertioni Episcopi standum est in iis, quæ eius simplici informationi commissa sunt; vel si non adsit in commissione clausula, vocatis vocandis.
- 4 In extrajudicialibus semper presumuntur interuenisse solemnitates ad actum requisitæ.
- 5 Quando dispensatio fuit sortita effectum, omnia legitime & solemniter facta presumuntur.
- 6 In impetratione beneficii non est exprimenda dispensatio jam per Episcopum approbata, & executioni demandata.
- 7 In impetratione beneficii exprimi debent beneficia jam obventa.

Verum quidem est, omnes illegitimè natos non solum ad beneficia, sed etiam ad ordines, ipsique clericatum, sine dispensatione promoueri non posse: cap. Innotuit 20. de Elect. cap. fin. de fil. Presbyt. & sed tamen illi non solum ex dispensatione Pontificia, sed etiam Episcopali redduntur habiles: ex illa quidem, ad omnia; ex hac ad minores ordines, & beneficia sine cura: cap. 1. & ibi Gloss. & DD. de fil. Presbyt. in 6. & Quod si Episcopus in collatione clericatus, de hac dispensatione fecerit mentionem, non erit necesse ei, cui sic collatio facta fuit, docere de aliqua processura judicialiter aut extrajudicialiter super dispensatione facta: cum de iure presumatur, collationem ordinum ab Episcopo rite & rectè, & servatis servandis factam fuisse; & ab eo dispensationem examinari. Non enim tenetur Ordinarius procedere in similibus dispensationibus in forma iudicij; sed sufficit sola informatio extrajudicialis, quando nullus adest contradictor, & in commissione non adest clausula, vocatis vocandis. Pute. decis. 140. n. 1. & 2. in notis, alijs decis. 154. Gonzal. ad regul. 8. §. 9. gloss. 1. in annot. n. 20.

Dum igitur Episcopus in literis ordinum, seu clericatus, nominat promouendum filium naturalem, summo Pontifice dispensatum, non tenetur promouere, iustificare illam enunciativam; quia in extrajudicialibus, semper presumitur quod interuenit solemnitas ad talem actum requisita; & quæ spectat ad officium exercentis talem actum. Innocent. in cap. notuit, sub numero 4. de eo qui fuit, ord. suscep. Petre. con. 362. num. 5. vol. 2. atque ita per Rot. Roman. iudicatum fuit, super certa dispensatione matrimonij commissa Ordinario, qui assensum præstiterat contrafactui matrimonij; quamvis non constaret de aliqua verificatione narratorum. Quia, inquit, cum post talem dispensationem matrimonium in facie Ecclesiæ celebratum fuerit; presumendum est, literas Ordinarii fuisse exhibitas, præsumque se extrajudicialiter informasse. Rot. decis. 405. n. 1. & 2. part. 1. in reuoc. & Et cum dispensatio effectum sortita fuerit, præsumitur, quod præcesserit informatio, tanquam necessarium antecedens. Rot. ad loc. Garz. de benefic. par. 6. cap. 2. n. 247. & seqq.

Similiter non est opus, quod in impetratione beneficii fiat aliqua mentio dispensationis iam sortite effectum; & per Ordinarium, dum primam rationem contulit, executioni demandatæ: cum omnes actus, qui fiunt in consequentiam, siue sacros ordines, aut beneficia conferendo, fiant tantum in executionem actus præcedentis. Rot. in antiq. decis. 3. de fil. Presbyt. Et dubium dumtaxat intraret, si ageretur de obtinenda noua dispensatione, quia tunc regula generalis est, quod debeat fieri mentio primæ, ut inferius loco ostendetur: sed dum noua dispensatio non petitur, impetratio sine expressione dispensationis est valida: ut dicit Rot. ad decis. 3. de fil. Presbyt. in antiq. Garz. de benefic. par. 7. cap. 2. n. 73.

Cauendum tamen est, ut non omittatur in impetratione, expressio aliorum beneficiorum per impetrantem obtentorum, quia ommissio talis expressio nullam sine dubio impetrationem redderet, c. si quis proprio, de præbend. in 6. Clement. 2. de Offic. Ordin. cum simil. Et si in hoc erratum fuisset, remedium adhibendum esset per novam provisionem. De hoc autem defectu expressionis obtentorum, dicemus infra c. 27. num. 36. & cap. 29.